

Î N C H E I E R E

14 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vitalie Mărgineanu reprezentat de către avocatul Dumitru Pavel, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vitalie Mărgineanu împotriva Primăriei orașului Nisporeni și Consiliului orașenesc Nisporeni cu privire la contestarea actelor administrative, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Primăria orașului Nisporeni și Consiliul orașenesc Nisporeni, casată hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 06 mai 2014 și emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 23 august 2012, Vitalie Mărgineanu a depus o cerere de chemare împotriva Primăriei or. Nisporeni și Consiliului or. Nisporeni cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului or.Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 i-a fost acordat dreptul de suprafață a unui lot de pământ cu suprafața de 0,10 ha pentru edificarea unei construcții și, anume, amenajarea unei parcuri auto în or. Nisporeni.

Menționează că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, eliberat de către OCT Nisporeni, terenul acordat cu dreptul de suprafață este teren cu destinație pentru construcții.

Susține că începând valorificarea efectivă a terenului, el a primit prescripția Serviciului Ecologic, prin care a fost obligat să ridice un gard de-a lungul hotarului terenului, care coincide cu marginea unei râpe.

Afirmă că la 25 mai 2011, Inspekția de Stat în Construcții a întocmit un proces-verbal, care a fost examinat în ședința de judecată și prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 01 septembrie 2011 i-a fost aplicată o amendă în mărime de 100 unități convenționale, ceea ce constituie 2000 lei, fiind obligat să demoleze construcția pe motiv că lipsește autorizația de construire.

Invocă că pentru a valorifica terenul, el a prezentat la Primăria or. Nisporeni actele necesare în vederea obținerii autorizației de construire, însă i-a fost refuzată eliberarea acestora pe motiv că în textul deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 a fost direct indicată sintagma „fără edificarea construcțiilor capitale”.

Mai invocă că la 21 octombrie 2011, el s-a adresat la Consiliul or. Nisporeni cu un demers, prin care a solicitat modificarea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 prin excluderea sintagmei „fără edificarea construcțiilor capitale”, însă la 22 iunie 2012, demersul său a fost examinat și i-a fost refuzat.

Consideră că decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 în partea sintagmei „fără edificarea construcțiilor capitale” și refuzul Consiliului or. Nisporeni din 22 iunie 2012 sunt ilegale.

Prin urmare, solicită anularea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 „Cu privire la acordarea dreptului de suprafață cet. Mărgineanu Vitalie” cu excluderea din textul acesteia a sintagmei „fără edificarea construcțiilor capitale” și obligarea pârâților de a elibera certificatul de urbanism și autorizația de construire asupra lucrărilor de construcție planificate pe terenul obținut cu drept de suprafață prin decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009.

Prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 03 decembrie 2012 acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2013 a fost admis apelul declarat de către Vitalie Mărgineanu, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina la rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată.

La 14 aprilie 2014, Vitalie Mărgineanu a depus o cerere de completare a pretențiilor, solicitând anularea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 9/31 din 19 decembrie 2013 „Cu privire la abrogarea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 „Cu privire la acordarea dreptului de suprafață cet. Mărgineanu Vitalie”.

Prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 06 mai 2014 acțiunea a fost admisă parțial și au fost anulate decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 „Cu privire la acordarea dreptului de suprafață cet. Mărgineanu Vitalie” cu excluderea sintagmei „fără edificarea construcțiilor capitale” și pct. 1 din decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 9/31 din 19 decembrie 2013 „Cu privire la abrogarea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 „Cu privire la acordarea dreptului de suprafață cet. Mărgineanu Vitalie”. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 a fost admis apelul declarat de către Primăria or. Nisporeni și Consiliul or. Nisporeni, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

La 12 noiembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Vitalie Mărgineanu reprezentat de către avocatul Dumitru Pavel a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Vitalie Mărgineanu reprezentat de către avocatul Dumitru Pavel, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată.

Menționează că la 09 septembrie 2009, Consiliul or. Nisporeni a adoptat decizia nr. 6/29, prin a acordat lui Vitalie Mărgineanu dreptul de suprafață a unui lot de pământ cu suprafața de 0,10 ha, pentru amenajarea unei parări auto, fără

edificarea construcțiilor capitale, iar la 21 octombrie 2011, recurentul a depus o cerere la Consiliul or. Nisporeni, prin care a cerut modificarea deciziei nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 cu excluderea sintagmei „fără edificarea construcțiilor capitale”, respectînd procedura soluționării prealabile a litigiului pe cale judiciară prevăzută de art. art. 25 și 26 din Legea contenciosului administrativ.

Susține că prin decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 3/21 din 22 iunie 2012 cu privire la modificarea deciziei nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 „Cu privire la acordarea dreptului de suprafață cet. Mărgineanu Vitalie” s-a dispus de a remite proiectul de decizie în comisia de specialitate pentru a fi examinat suplimentar, astfel, recurentul nu a primit refuz la soluționarea cererii sale, iar după primirea acestui răspuns, acesta a sesizat instanța de contencios administrativ la august 2012, deci în termen.

Afirmă că anterior, prin hotărârea Judecătoriei Nisporeni din 03 decembrie 2012, pronunțată în această cauză, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție, însă această eroare a fost corectată prin decizia Curții de Apel din 28 martie 2013, pronunțată în această cauză, prin care a fost admis apelul declarat de către Vitalie Mărgineanu, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în primă instanță, în alt complet de judecată, fiind reținut că cererea de chemare în judecată a fost înaintată cu respectarea termenului legal. Această decizie este irevocabilă și nu mai poate fi în nici un fel modificată, or, ea a obținut statutul lucrului judecat.

Invocă că contrar soluției precedente, instanța de apel din nou admite greșeala comisă în anul 2012 de prima instanță, ignoră existența deciziei aceleași instanțe din 28 martie 2013 și conchide eronat asupra omiterii termenului de prescripție, fapt ce nu corespunde realității.

Consideră că concluzia instanței de apel asupra omiterii termenului de prescripție este una eronată și ilegală, fiind aplicată o lege care nu putea și nici nu trebuia să fie aplicată în prezentul litigiu.

Mai invocă că actul administrativ subordonat legii stabilește interdicția de a fi edificate construcții pe terenul atribuit în suprafață, pe cînd art. 443 alin. (1) din Codul civil stabilește că suprafață este dreptul real imobiliar de a folosi terenul altuia în vederea edificării și exploatării unei construcții, deasupra și sub acest teren, sau a exploatării unei construcții existente.

Menționează că avînd în vedere că prin efectul legii este stabilit că valorificarea dreptului de suprafață asupra terenului pe care nu este amplasată nici o construcție presupune exclusiv dreptul real imobiliar de a folosi terenul în vederea edificării și exploatării unei construcții, iar decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 6/26 din 09 septembrie 2009 interzice ridicarea unei construcții, această decizie în partea acestei interziceri contravine legii, fapt ce just a fost apreciat de prima instanță, dar totalmente ignorat de instanța de apel. Astfel, instanța de apel nu a aplicat o lege care era obligată să o aplice.

Susține că în contractul nr. 03 de acordare a dreptului de suprafață a terenului public din domeniul privat încheiat la 16 februarie 2010, între primarul orașului Nisporeni, Ion Gangan și Vitalie Mărgineanu, la pct. 3, este specificat că proprietarul transmite, iar suprafațiarul ia în folosință cu drept de suprafață terenul public din domeniul privat cu nr. cadastral 6001216326, cu suprafața de 0,10 ha, din str. Marii Adunări Naționale f/n, cu adiacenții 1-1 pămînt proprietate publică,

denumit teren, fără a fi prevăzute careva interdicții și, anume, că superficiarul nu este în drept de a edifica construcții capitale. Or, recurentul, avînd în vedere prevederile Codului civil, cît și cele ale contractului menționat, avea ferma convingere că are și va avea dreptul să construiască pe terenul cu destinația pentru construcție, acordat în suprafață, deoarece pe acest teren nu se poate de făcut alte lucrări decît cele de construcție și el nu știa că îi este interzis acest drept.

Afirmă că în această privință instanța de apel a ignorat și prevederile art.220 alin. alin. (1) și (3) din Codul civil. Or, decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 în partea interzicerii edificării construcțiilor pe terenul acordat cu titlu de suprafață contravine expres unor prevederi legale imperative, acestea fiind nule prin efectul legii.

Invocă că prima instanță corect a concluzionat că, emițînd decizia din 19 decembrie 2013, nu se invocă nici o prevedere legală sau vreo împrejurare de fapt, care îi permite Consiliului or. Nisporeni să anuleze dreptul de suprafață atribuit recurentului pe o durată de 50 ani, lipsindu-l practic pe acesta de un bun, de care el avea o speranță legitimă și, prin urmare, prima instanță corect a dispus anularea pct. 1 din decizia Consiliului or. Nisporeni nr. 9/31 din 19 decembrie 2013 „Cu privire la abrogarea deciziei Consiliului or. Nisporeni nr. 6/29 din 09 septembrie 2009 cu privire la acordarea dreptului de suprafață cet. Mărgineanu Vitalie”.

Prin referința depusă la 18 decembrie 2014 Primăria or. Nisporeni a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vitalie Mărgineanu reprezentat de către avocatul Dumitru Pavel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Vitalie Mărgineanu reprezentat de către avocatul Dumitru Pavel ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Vitalie Mărgineanu reprezentat de către avocatul Dumitru Pavel se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Druță

Ion Corolevschi